

Guardiola: 'Si ens aixequem d'hora i penquem aquest és un país imparabile'

L'entrenador blau-grana rep aquest vespre la medalla d'honor del parlament en un emotiu acte en el marc de la diada

'Si ens aixequem ben d'hora, ben d'hora i ens posem a pensar de debò, aquest és un país imparabile', ha dit [Josep Guardiola](#) en l'acte en què ha rebut la medalla d'honor, en la categoria d'or, del [Parlament de Catalunya](#), de mans de la presidenta de la institució, Núria de Gispert (vegeu el [discurs íntegre](#)). Amb to sempre humil, ha dit, només començar, que 'el mèrit és de la gent que em va escollir', que tots els coneixements i que té són dels entrenadors que ha tingut i dels jugadors que ha dirigit. 'Visc la meva professió d'aquesta manera; estimo el meu ofici, tinc passió pel meu ofici', ha dit.

Guardiola ha agrait les paraules, en forma de consell, que un dia li va dir Valero Rivera, ex-entrenador del Barça d'Handbol, i que, segons que ha explicat, li ressonen cada dia. 'El Barça ens fa bons a tots; viu la teva professió agraint la sort d'estar al Barça i no pensant que li has de demanar res a la institució'. 'És el que intento fer', ha reblat.

Preparant els partits, el moment màgic

Li ha explicat que mentre prepara els partits, viu un 'moment màgic' tancat al seu despatx i prenent apunts mentre repassa DVDs del rival. 'Apunto les coses bones que fan i també apunto les coses que fan malament i per on podem fer-los mal. Però hi ha un moment. El moment màgic. Hi ha una imatge, un detall, que em fa dir 'Demà guanyarem'. No tinc cap fórmula màgica per saber del cert que guanyarem, però així ho sento, és aquest el moment pel que m'estimo la meva feina'.

Ha dit no voler ser exemple de res, però sí que ha deixat clar el que desitja: 'Jo només vull que la gent senti això que sento, aquesta passió pel que faig'. I just després, per acabar el discurs, ha dit, mirant l'auditori ple d'autoritats: 'Si ens aixequem ben d'hora, i penquem, sense retrets, creieu-me que aquest és un país imparabile'.

Terribas: 'Que la vida et doni un camí ben llarg'

Uns minuts abans, un emotiu discurs de la periodista Mònica Terribas, amiga de l'entrenador blau-grana de fa vint anys, ha fet un repàs a la vida de Guardiola des que era un adolescent fins a la figura que ha esdevingut (vegeu-lo [íntegre en vídeo](#)). Citant Lluís Llach, Terribas li ha desitjat que la vida li doni un camí ben llarg.' També han fet parlaments a l'acte Evarist Murtra i David Trueba (a través d'un enregistrament, car no hi ha pogut assistir).

La medalla, un 'reconeixement excepcional'

Amb el lliurament de la medalla d'honor, en la categoria d'or, el [parlament](#) expressa el seu 'reconeixement excepcional' a [Josep Guardiola](#). Guardiola té el reconeixement social propi d'un entrenador del [Barça](#), però el seu cas ha traspassat la influència pròpia del lloc que ocupa i ha esdevingut una [referència de direcció](#), de catalanitat, de qualitat professional i de comportament ètic i esportiu. És una medalla que Guardiola no ha guanyat per [mèrits esportius](#), sinó per exemplaritat social.

En l'exposició de motius de la distinció, el parlament diu: 'Per raó de la seva trajectòria com a esportista d'elit, pels èxits assolits en la seva etapa com a entrenador, per la projecció d'una Catalunya culta, cívica i oberta, que ha sabut fer d'una manera ben notòria, i pels valors que ha transmès exemplarment, com ara l'esportivitat, la feina en equip, l'esforç i la superació personal, valors molt positius no solament des d'un punt de vista individual, sinó també per al progrés col·lectiu.'

La medalla d'honor és una distinció instituïda per la mesa del parlament l'any 2000, i l'han rebuda el bisbe Desmond Tutu (2000), el jesuïta i historiador Miquel Batllori, i l'economista i polític Ernest Lluch, a títol pòstum (2001); Francesc Vendrell, representant de l'ONU a l'Afganistan (2002); el músic Jordi Savall (2003); Montserrat Trueta, presidenta de la Fundació Catalana de la Síndrome de Down (2004); el premi Nobel de la Pau i escultor Adolfo Pérez Esquivel (2005); els Setze Jutges (2007); i la il·lustradora Roser Capdevila (2010).

8 setembre 2011

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)